

ΤΩ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΙ
Η. ΖΕΡΒΩ.
ΠΡΟΕΔΡΩ
ΤΗΣ ΙΒ. ΒΟΥΛΗΣ
Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ω Σὺ, ποῦ τόσα ὑπέφερες
Στοὺς βράχους ἐκτεταμένους,
Κι' ἀπὸ τοῦ βένου τὸ θυρὸ
Παντοῦ κυνηγημένος.
Δέξου τὸ πρῶτο κίνημα
Ποῦ μὲ κοινὴ σαρμασία
Ἡ ἀγνίστου Νεολαία
Προσφέρει εἰς Ἑσέ.

Σ' ἐσὲ ἀρμόζουν τ' ἄσκησις...
Αἱ δάφναι... αἱ μυρτίναι...
Καὶ τ' ὄνομά σου ἀθάνατο
Κοντὰ σ' ἐμᾶς θὰ εἶναι.
Ἄλλ' ὅμως, γενναιόκαρδε,
Γένου καὶ τώρ' ἀσπίδα
Γιὰ τὴν γλυκερὰ πατρίδα
Ἡ ἀκαρτερεῖ σ' Ἑσέ.

23

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ακροστιχίς.

— Ἡλίο δαφνοστόλιστε,
— Λαοῦ ψυχὴ σοφία,
— Ἱερὸν πατρίδος καύχημα,
— Ἀθάνατος καρδιά,
— Συνείδησις ἀμείνωντος,
— Ζωὴ τοῦ ἐθνισμοῦ.
— Ἐπίβουλον τὸ βλέμμα.
— Ῥίπτει πρὸς σέ ὁ φθόνος,
— Βλέπων νὰ σ' ὀνομάζῃ
— Ὁ δικαστὴς ὁ χρόνος·
— Σωτῆρα τοῦ Λαοῦ!

Κάλλος.

Κερκύρα, τῇ 26 Μαΐου 1862 Ε. Ε.

Τυπογραφεῖον «ΕΡΜΗΣ».

J. Lappas
9th Nov 1892
674902
Εκτ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μ. Μ. Μ.

Α

ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ Η ΔΑΦΝΗ;

Σ' ἔρημο βράχο καὶ ξηρὸν
Δάφνη μεγάλη ἀνθίζει,
Ποῦ τὴν ἐφύτευσεν ἐκεῖ;
Καὶ ποῖος τὴν ποτίζει;

Ἡ Δάφνη ἐξεφύτρωσε
Στοῦ σκόπελου τὴν ἄκρη;
Ἐκεῖνος ποῦ τὴν φύτευσε
Τὴν πότισε μὲ δάκρυ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Καὶ ἔγειρε τόσο ψεβρὴ
Καὶ τόσο ξακουσμένη
Π' ὅσο ὑπάρχουνε θνητοὶ
Ἀθάνατη θὰ μένη.

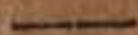
Ὅποιος διαβαίνει σιγαλὰ
Τὴν νύκτα μὲ γαλήνη
Ἀπὸ τὸν σκόπελον σιμὰ
Κι' ἀπὸ τὴν Δάφνη ἐκείνη,

Βλέπει τὸν βράχον ὁλόλαμπρον
Τὴν Δάφνην ἀνθισμένην
Καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ΖΕΥΒΟΥ
Στὴν πέτρα καθισμένην.

Ἀγέροχ' ὑπερήφανα
Καὶ ὅλο μεγαλεῖο !!! ...
Ἐχ' ἡ θωριὰ τί ἄπειρο !!! ...
Κ' ἡ ματιὰ τί θεῖο

Στὴν οἰκουμένη πανταχοῦ
Στρέφει γοργὸ τὸ βλέμμα
Κι' ἀπ' τὰ δεσμά της στάζουνε
Σταλαματιᾶς τὸ αἷμα

Τὸ αἷμα τὸ πολύτιμο
Σὰν μυστικιὰ θυσία
Στὴν γῆν μας ἔξαγοράσαμε
Τιμὴ κι' ἐλευθερία.

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Ἡ Δάφνη ἀγνή, ἀμάραντη,
Θὰ μένη στὸν αἰῶνα
Στὴν κεφαλὴν τοῦ μάρτυρος
Σὰν ἐθνικὴ κορὴνα.

ΔΟΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΒ' ΒΟΥΛΗΣ

Η. ΖΕΡΒΟΝ.

Ἐλθεῖν ἡ ὥρα τὰ ἰδῆς ἱκανοποιηθῆναι
Ναὲ, τὸν Ἐθνομάρτυρα μὲ δάφνας ἐστεμμένον !
Ἦα σκορπαῖωρ εὖ σομαι ὅτε Βουλευτήσιόν σου
Ἐμάρτυρον τε στέφανον πλέξαι εἰς τὸν ταύρ σου.
Ἐμνοπρεπῶς δὲ στέφεις τὸν μέγα Πρόεδρόν Σου !!

Νῆπι Κλεινὲ, ποῦ Σ' ἔστειλαν τὰ πλήθη τῆς Κερκύρας
Ἐσὺ, ποῦ εὐκόλα κεντᾶς τὰς ἐθνικάς μας λόρας,
ἔλφε τὰ ἄνθη στὸν Βωμὸν, καὶ πρόσφερε θυσίας
Ἐρασίδα Σπαρτιάτα μου, καὶ ἐν μέσῳ τῆς γλυκείας
Ἐμοεθροῦς, μιᾶς εὐχῆς, τῆς ὅλης Ἑπταγῆσου
Ἐπαιάαν ἀγλαοφανῆ, δαφροστεφῆς, στολίσου.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

